

Tilstand, kan Mindretallet dog ikke føle sig tilfredsstillt ved dette. Det kan ikke synes tilfredsstillende, at Ministeren faar Adgang til at forelægge et mindre Udvalg af Rigsdagen de Sager; som Ministeren selv ønsker at forelægge, ej heller kan det være tilfredsstillende, at disse enkelte Medlemmer faar en Viden, som de formodentlig ikke maa bringe videre til andre Medlemmer af Rigsdagen. Det maa anses for lidet heldigt, at Nævnet skal fremgaa af begge Rigsdagens Ting. En saadan Ordning vil ikke være tilstrækkelig betryggende for Befolkningen, den vil tværtimod bidrage til at sprede og forflygtige det Ansvar, som Ministeren har ifølge Forfatningen, og Rigsdagen som Helhed vil ikke opnaa nogen Sikkerhed for, at den faar Adgang til at beskæftige sig med Spørgsmaal, der i visse Situationer kan være af afgørende Betydning for hele Folket.

Under disse Forhold kan Mindretallet ikke tiltræde det oprindelig fremsatte Forslag og heller ikke det fremsatte Ændringsforslag.

Et andet *Mindretal* (P. Munch og Zahle) kan tiltræde den i Ændringsforslaget indeholdte Opfordring til Regeringen om at fremsætte Lovforslag, da dette efter den Stilling, Udvalgets Flertal har indtaget, maa anses for at være den Vej, der snarest fører til en Ordning, der sikrer Rigsdagen Kendskab til de udenrigspolitiske Spørgsmaals Behandling. Mindretallet anser det for uheldigt, at der skabes et Nævn, sammensat af begge Ting, i Stedet for et Folketingsudvalg og eventuelt et Landstingsudvalg, og det kan kun slutte sig til denne Ordning ud fra den

ogsaa af Flertallet anerkendte Forudsætning, at dette Nævn ikke paa nogen Maade begrænser det enkelte Tings Ret til at tage udenrigspolitiske Spørgsmaal op til Forhandling under saadan Form, som det paagældende Ting maatte finde rigtigt. Man forudsætter da, at der ikke tillægges Nævnet nogen Art besluttende Myndighed overfor de udenrigspolitiske Spørgsmaal, men at dets Opgave begrænses til at indhente Oplysninger og at være et Mellemlid mellem Tingene og Udenrigsministeren. Man anser det for nødvendigt, at der træffes Bestemmelser om, hvorledes Spørgsmaal, der har været behandlet i Udvalget, ved dettes Foranledning kan blive bragt til Forhandling i Tingene enkeltvis eller ved Fællesmøder, offentlige eller lukkede Møder.

Mindretallet fastholder den Opfattelse, at en Offentliggørelse af de samlede Oplysninger og Dokumenter om det sønderjydske Spørgsmaal er nødvendig, og mener, at det foreslaaede Nævn, saa snart dette er nedsat, maa optage en Forhandling med Udenrigsministeren om Formen for Offentliggørelsen.

Ændringsforslag.

Af et *Flertal* (Udvalget undtagen Borgbjerg, Hauge, J. P. Nielsen, Hans Rasmussen og Stauning):

Forslaget affattes saaledes:

„Folketinget beslutter:

At opfordre Regeringen til for Rigsdagen at fremsætte et Lovforslag om Nedsættelsen af et udenrigspolitisk Nævn, valgt blandt Rigsdagens Medlemmer paa den for Valg af Statsrevisorer foreskrevne Maade.“

Holger Andersen.	Borgbjerg.	Brorsen,	Drachmann,	J. A. Hansen.
		Formand og Ordfører.	Sekretær.	
Hauge.	Holstein.	Anders Lebeck.	Moltesen.	P. Munch.
J. P. Nielsen.	Hans Rasmussen.	Stauning.	Hans Jacob Sørensen.	Zahle.